

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 12. avgusta 2024. godine
Br. ref.: RK 2512/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI282/23

Podnosilac

Fehmi Pozhegu

Zahtev za ocenu ustavnosti
rešenja [AC-I-22-0440-A0001] Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda
Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku Agenciju za privatizaciju,
od 30. novembra 2023. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVA

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednice
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sutkinja
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sutkinja
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Fehmi Pozhegu, sa mestom stanovanja u Đakovici (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje [AC-I-22-0440-A0001] Žalbenog veća Vrhovnog suda Republike Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku Agenciju za Privatizaciju (u daljem tekstu: žalbeno veće), od 30. novembra 2023. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti osporenog akta, kojim je, po navodima podnosioca zahteva, došlo do povrede njegovih prava i osnovnih sloboda koje su zagarantovane članovima: 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo] i 46. [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članovima: 6. (Pravo na pravično suđenje), 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) i člana 1. Protokola broj 1 (Zaštita imovine) Evropske konvencije o Ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, na članovima 22. [Procesuiranje podnesaka], i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25. [Podnošenje zahteva i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).

Postupak pred Ustavnim Sudom

5. Dana 22. decembra 2023. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev pred Ustavnim Sudom Republike Kosova (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 28. decembra 2023. godine, Predsednica Suda je odlukom Br.GJR.KI282/23 imenovala sudiju Nexhmi Rexhepija, za sudiju izvestioca i odlukom KSH.KI282/23 imenovala je Veće za razmatranje, u sastavu sudija: Selvete Gërzhaliu Krasniqi (predsedavajuća), Safet Hoxha i Remzije Istrefi Peci (članovi).
7. Dana 19. januara 2024. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva. Istog tog dana, jedna kopija zahteva podnosioca je poslata i Posebnoj Komori Vrhovnog Suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku Agenciju za Privatizaciju (u daljem tekstu: PKVS).
8. Dana 11. marta 2024. godine, sudija Jeton Bytyqi je položio zakletvu pred predsednicom Republike Kosovo, čime je započeo njegov mandat u Sudu.
9. Dana 17. jula 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno glasova je preporučilo sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 10. septembra 2015. godine, Organ za likvidaciju za Društveno preduzeće "Ereniku Primarna proizvodnja" odbio je zahtev podnosioca zahteva u kojem je on tražio finansijsku kompenzaciju za parcelu [br. 4621] u površini od 088.76 ha, u Đakovici.
11. Dana 19. oktobra 2015. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu u PKVS protiv odluke Organa za likvidaciju o odbijanju zahteva.

12. Dana 7. aprila 2022. godine, PKVS je izdala nalog [C-III-15-0671] u kojem je tražila da podnositelj zahteva precizira tužbu, da plati sudske takse i obavestila ga je u vezi sa pravnim posledicama nedelovanja.
13. Dana 14. aprila 2022. godine, podnositelj zahteva je primio nalog preko poštanske isporuke.
14. Dana 26. aprila 2022. godine, podnositelj zahteva je podneo zahtev u kome je tražio oslobađanje od plaćanja sudske takse kao i dodatni rok za preciziranje žalbe.
15. Dana 13. maja 2022. godine, PKVS je u rešenju [C.III-15-0671] odbila zahtev podnosioca zahteva za oslobađanje od plaćanja sudske takse i odredila je dodatni rok od 15 dana za preciziranje žalbe.
16. Dana 19. maja 2022. godine, podnositelj zahteva je primio rešenje [C.III-15-0671] PKVS-a. Podnositelj zahteva nije platio sudsku taksu i nije precizirao žalbu.
17. Dana 18. jula 2022. godine PKVS je rešenjem [C-III-15-0671] smatrao da je žalba podnosioca zahteva povučena, sa obrazloženjem da potonji nije platio sudsku taksu uprkos tome što je primio nalog za plaćanje. PKVS je naveo da je Administrativnim uputstvom [br. 01/2017] o ujednačavanju sudskih taksi [u daljem tekstu: Administrativno uputstvo] utvrđena obaveza stranaka da plaćaju sudske takse, u suprotnom će se tužba smatrati povučenom. PKVS je zaključio da je podnositelj zahteva dana 19. maja 2022. godine primio nalog za uplatu sudske takse, ali da nije priložio dokaze da je uplatio tu sudsku taksu.
18. Dana 5. avgusta 2022. godine, podnositelj zahteva je uložio žalbu pred Žalbenim većem, putem koje je osporio odluku PKVS-a u vezi sa povlačenjem tužbe. Podnositelj zahteva je tvrdio da je rešenje doneto zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je on obavestio sud da nema finansijskih sredstava da plati sudsku taksu.
19. Dana 6. septembra 2022. godine, kancelarija za finansije u PKVS-u je zatražila od podnosioca zahteva da plati sudsku taksu za podnošenje žalbe pred žalbenim većem.
20. Dana 15. septembra 2022. godine, podnositelj zahteva je podneo zahtev za oslobađanje od plaćanja sudske takse zbog teškog finansijskog stanja jer je on penzioner.
21. Dana 6. oktobra 2023. godine, Žalbeno veće je putem naloga zatražilo od podnosioca zahteva da podnese dokaze koji potvrđuju da je on penzioner ili da je u teškom finansijskom stanju.
22. Dana 16. oktobra 2023. godine, podnositelj zahteva je ponovio svoj zahtev pred Žalbenim većem za oslobađanje od plaćanja sudske takse zato što je penzioner i da su mu mesečni prihodi samo u vrednosti od 198.00 evra.
23. Dana 30. novembra 2023. godine, Žalbeno veće je rešenjem [AC-I-22-0440-A0001] smatralo kao povučenom žalbu podnosioca zahteva protiv rešenja PKVS-a, zbog toga što nije plaćena sudska taksa. Žalbeno veće je naglasilo da nakon zahteva podnosioca zahteva o oslobađanju od plaćanja sudske takse, oni su zatražili od njega da podnese dokaze koji bi potvrdili u vezi sa teškom finansijskom situacijom, ali da on nije podneo nikakav dokaz niti je platio sudsku taksu. Žalbeno veće je obrazložilo da član 253.4 Zakona o Parničnom Postupku propisuje da: *“Tužitelj ima zadatak da uz tužbu priloži potvrdu o plaćenju sudske takse”*. Sa druge strane, član 253.5 istog tog zakona propisuje da: *“Ukoliko tužitelj ne plati propisanu sudsku taksu o tužbi i nakon od suda*

upućene primedbe iako ne postoje uslovi za oslobađanje od plaćanja sudske takse, smatraće se da je tužba povučena”.

Navodi podnosioca zahteva

24. Podnosilac zahteva navodi da je on obavestio Žalbeno veće da nema finansijskih mogućnosti da plati sudsku taksu, ali, bez obzira na to, njegova žalba se smatrala povučenom.
25. Podnosilac zahteva tvrdi da “nijednom zakonskom odredbom, ni u Zakonu o Parničnom Postupku ni u Administrativnom Uputstvu, ne predviđa se mogućnost da se žalba smatra povučenom”, stoga je pogrešno primenjeno materijalno pravo kao i odredbe parničnog postupka. Prema navodima podnosioca zahteva, pravo na žalbu je ustavna kategorija i osporavanje takvog prava čini i osporavanje pristupa pravdi.
26. Podnosilac zahteva navodi da su rešenje [C-III-15-0671] PKVS-a i rešenje [AC-I-22-0440-A0001] Žalbenog veća u suprotnosti sa članovima: 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava, u vezi sa članovima: 6. (Pravo na pravično suđenje), 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) i člana 1. Protokola broj 1 EKLJP-a.

Relevantne Ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosova

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

*1. Svakome se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih nadležnosti.
[...]*

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6

(Pravo na pravično suđenje)

Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom.

ZAKON Br. 03/L-006 O PARNIČNOM POSTUPKU

Sadržina tužbe

Član 253

[...]

*253.4 Tužitelj ima zadatak da uz tužbu priloži potvrdu o plaćenju sudskoj taksi.
253.5 Ukoliko tužitelj ne plati propisanu sudsku taksu o tužbi i nakon od suda upućene primedbe iako ne postoje uslovi za oslobađanje od plaćanja sudske takse, smatraće se da je tužba povučena.*

ADMINISTRATIVNO UPUTSTVO BR. 01/2017 O IZJEDNAČAVANJU SUDSKIH TAKSI

Član 3

[Određivanje takse za podneske u vezi sa zahtevima iz građanskog pravnog polja]

[...]

Određivanje visine sudskih taksi koje treba da se plate prilikom podnošenja podneska, vrši se na osnovu vrednosti predmeta spora, odnosno vrste podneska, na osnovu Taksene tarife za sudske takse iz ovog uputstva (TTS).

Član 5 **[Ubiranje taksi i posledice neplaćanja istih]**

[...]

5.5 Stranka treba da plati taksu u roku određenom od sudije odnosno predsednika pretresnog veća, koji ne može biti kraći od 15 dana. Ako se ova taksa ne uplati u određenom roku, sud sprovodi predviđeni postupak kao što sledi.

5.5.1 Ako se taksa za podnesak ne uplati do zadnjeg datuma, prema ovom članu, i kada ne postoje uslovi za oslobađanje obaveze plaćanja takse, sud će odbaciti podnesak, izuzev podnesaka u vezi sa sredstvima za pobijanje

5.5.2 Ako se taksa za tužbu, određena prema utvrđenoj vrednosti predmeta spora, ne uplati do zadnjeg datuma i nakon prijema napomene o plaćanju iste, i kada ne postoje uslovi za oslobađanje obaveze plaćanja takse, primeniće se član 253. st. 5. Zakona o parničnom postupku, tako što će se zaključiti da je tužba povučena.

[...]

Član 8 **Oslobađanje od plaćanja sudske takse**

8.1 1 Od plaćanja sudske takse oslobađaju se sledeće kategorije lica:

8.1.1 lice koje podnosi zahtev u vezi sa radnim odnosom, osim novčanih zahteva;

8.1.2 lice u teskom ekonomskom stanju, ako plaćanje takse neposredno ugrožava njegovu egzistenciju, odnosno egzistenciju članova njegovog domaćinstva

[...]

8.3 kategorije lica iz člana 8.1, treba da obezbede sledeće dokaze kako bi se oslobodili od plaćanja sudske takse:

8.3.1 dokaz da on ili ona prima socijalnu pomoć od Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu

[...]

Ocena prihvatljivosti zahteva

27. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom o Radu.
28. U tom smislu, Sud se prvenstveno poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, u vezi sa stavom 4. člana 21. [Opšta načela] Ustava, koji propisuju:

Član 113

[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

[...]

Član 21

[Opšta načela]

[...]

4. Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva.

29. U nastavku, Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove o prihvatljivosti kako je to i propisano u Zakonu, odnosno u članovima 47, 48 i 49 Zakona, koji propisuju:

Član 47

[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.”

Član 48

[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”

Član 49

[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta...”

30. U vezi sa ispunjenjem gore navedenih kriterijuma, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, u smislu člana 113.7 Ustava; podnosilac zahteva osporava ustavnost jednog akta nekog javnog organa, odnosno, odnosno Rešenje Žalbenog veća [AC-I-22-0440-A0001] od 30. novembra 2023. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva koja su mu bila dostupna, u smislu člana 113.7 Ustava i člana 47.2 Zakona; jasno je objasnio za koja prava zagarantovana Ustavom on smatra da su mu povređena, u skladu sa zahtevima iz člana 48 Zakona; i podneo je zahtev unutar zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, kako je to propisano u članu 49 Zakona.

31. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani u pravilu 34. [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika o Radu, odnosno potpravila (2) pravila 34 Poslovnika o Radu, koje propisuje:

Pravilo 34

[Kriterijum o prihvatljivosti]

(2) “Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je zahtev očigledno neosnovan kada podnosilac/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la i potkrepio/la svoju tvrdnju.”

[...]

32. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim, kao „očigledno neosnovan“, u celini ili samo u vezi sa određenim navodom koji zahtev

može sadržati. U tom smislu, tačnije je nazvati ih kao „očigledno neosnovani navodi“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četvrtog stepena“; (ii) navodi kategorisani „odsustvom očigledne ili evidentne povrede“; (iii) navodi koji su „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“ kada se ispuni jedan od dva sledeća karakteristična uslova: a) kada podnosilac/podnositeljka zahteva jednostavno navede jednu ili više odredaba Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući pritom na koji su način one povređene, osim ukoliko je na osnovu činjenica i okolnosti predmeta sasvim očigledna povreda Ustava i EKLJP-a (vidi, slučaj ESLJP-a: [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), br. 4241/03, odluka od 31. maja 2005. godine; vidi, takođe: [Baillard protiv Francuske](#), br. 6032/04, odluka od 25. septembra 2008. godine); i b) kada podnosilac/podnositeljka zahteva propusti ili odbije da predoči materijalne dokaze kojima bi potkrepio svoje navode (to naročito važi za odluke sudova ili drugih domaćih vlasti), osim ukoliko postoje izuzetne okolnosti koje su van njegove kontrole i koje ga sprečavaju da to učini (npr: ako zatvorske vlasti odbiju da predoče sudu dokumente iz spisa predmeta zatvorenika o kome je reč) ili ako sud sam ne odredi drugačije (vidi, slučaj Suda: [KI166/20](#), podnosilac zahteva: *Ministarstvo rada i socijalne zaštite*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. januara 2021. godine, stav 43), i na kraju (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi (vidi, slučajeve ESLJP-a: [Kemmache protiv Francuske](#), br. 17621/91, presuda od 24. novembra 1994. godine, kategorija (i), [Juta Mentzen protiv Litvanije](#), br. 71074/01, odluka od 7. decembra 2004. godine, kategorija (ii) i [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), zahtev br. 4241/03, kategorija (iii)).

33. Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi da je odluka Žalbenog veća, koje je smatralo da je žalba povučena zbog neplaćanja sudske takse, u suprotnosti sa članovima 31. i 32. Ustava, u vezi sa članom 13. EKLJP-a. Sud ističe da će razmatrati tvrdnje podnosioca zahteva u okviru člana 31. Ustava, u vezi sa „pristupom sudu“.

Što se tiče navoda o povredi člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP-a

34. Podnosilac zahteva tvrdi da je Žalbeno veće smatralo da je njegova žalba povučena zbog neplaćanja sudske takse, iako je on obavestio da nema finansijskih mogućnosti da plati sudsku taksu.
35. Sud ponavlja da se obaveza plaćanja taksi u vezi sa tužbama ili žalbama koje se podnose u građanskim predmetima, ne može smatrati ograničenjem prava na „pristup sudu“ i sam po sebi nije u suprotnosti sa pravom na pravično i nepristrasno suđenje. Sud podseća da je u svojoj sudskoj praksi u više slučajeva rešavao o pitanju neplaćanja sudske takse pred PKVS-om i Žalbenim većem. Kada podnosioci zahteva nisu platili sudsku taksu uprkos tome što su primili opomenu za uplatu, Sud nije utvrdio povredu i ozakonio je odluke PKVS-a i Žalbenog veća. (slučajevi Suda, [KI57/19](#), *podnosilac zahteva Slavica Mirić*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. decembra 2019. godine, stavovi 47-55; [KI62/18](#), *podnosilac zahteva Nadlije Gojani*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. septembra 2018. godine, stavovi 35-49; [KI78/18](#), *podnosilac zahteva Pashk Malota*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. februara 2019. godine, stavovi 38-45; [KI29/23](#), *podnosilac zahteva Bashkim Buquku*, rešenje o neprihvatljivosti od 22. maja 2023. godine, stavovi 38-44).
36. Sud je utvrdio povredu kada je Žalbeno veće smatralo povučenom žalbu podnosioca zahteva bez ikakvog prethodnog razmatranja njegovog zahteva za oslobađanje od plaćanja sudske takse (slučaj Suda, [KI224/19](#), *podnosilac zahteva Islam Krasniqi*, presuda od 10. decembra 2020. godine, stavovi 49-53); i kada je Žalbeno veće smatralo povučenom žalbu podnosioca zahteva bez ikakvog prethodnog razmatranja zahteva za produženje roka za plaćanje sudske takse (slučaj Suda, [KI80/19](#), *podnosilac zahteva Radomir Dimitrijević*, presuda od 10. novembra 2020. godine, stavovi. 55-60).

37. Sud primećuje da je u konkretnom slučaju podnosilac zahteva podneo tužbu pred OKVS-om protiv Organa za likvidaciju društvenog preduzeća „Ereniku Primarna proizvodnja“, u kojoj je tražio novčanu naknadu za nepokretnu imovinu u površini od 088,76 ha. PKVS je doneo odluku i zatražila je od podnosioca zahteva da plati sudsku taksu u roku od 15 (petnaest) dana. Podnosilac zahteva je podneo zahtev za oslobađanje od plaćanja sudske takse zbog finansijske nemogućnosti, koji je bio odbijen od strane PKVS-a. Pošto podnosilac zahteva nije platio sudsku taksu, PKVS je tužbu smatrala povučenom.
38. Sud primećuje da je podnosilac zahteva podneo žalbu pred Žalbenim većem protiv odluke PKVS-a o povlačenju tužbe, sa obrazloženjem da je on obavestio PKVS da nije u finansijskoj mogućnosti da plati zbog toga što on nije zaposlen. Žalbeno veće je donelo nalog kojim se od podnosioca zahteva traži da plati sudsku taksu za žalbu. Podnosilac zahteva je ponovo podneo zahtev za oslobađanje od plaćanja sudske takse iz razloga što nije imao finansijskih sredstava da izvrši uplatu. Žalbeno veće je novim nalogom tražilo od podnosioca zahteva da podnese dokaze koji bi mogli da dokažu teško materijalno stanje u vezi sa plaćanjem sudske takse. Podnosilac zahteva je odgovorio Žalbenom veću da je on penzioner i da ima niska finansijska primanja, u iznosu od 198,00 evra. Međutim, Žalbeno veće nije prihvatilo njegovo obrazloženje kao dokaz i smatralo je da je žalba povučena.
39. Sud naglašava da bi podnosilac zahteva kroz žalbu pred Žalbenom većem imao mogućnost da se izjasni o svojim tvrdnjama protiv odluke PKVS-a koja je smatrala da je njegova tužba povučena zbog neplaćanja sudske takse. Međutim, podnosilac zahteva je izgubio mogućnost da se njegova žalba rešava u meritumu od strane Žalbenog veća zbog toga što nije platio sudsku taksu za žalbu. Dakle, Sud se neće baviti pitanjem plaćanja sudske takse pred PKVS-om, već će analizirati drugo rešenje Žalbenog veća koje je smatralo da je žalba podnosioca zahteva protiv odluke PKVS-a bila povučena.
40. S tim u vezi, Sud primećuje da je kancelarija za finansije PKVS-a tražila od podnosioca zahteva da plati sudsku taksu za podnošenje žalbe Žalbenom veću. Podnosilac zahteva je, u momentu prijema obaveštenja o plaćanju sudske takse, podneo zahtev za oslobađanje od plaćanja sa obrazloženjem da nema finansijsku mogućnost da izvrši isplatu. Žalbeno veće je donelo novi nalog i zatražio od podnosioca zahteva da iznese dokaze koji dokazuju tešku finansijsku situaciju za plaćanje sudske takse. Podnosilac zahteva je odgovorio Žalbenom veću da je penzioner i da ima finansijske prihode od 198.00, koje smatra nedovoljnim za plaćanje sudske takse. Međutim, Žalbeno veće nije prihvatio njegovo obrazloženje kao dokaz i smatrao je da je žalba povučena.
41. Članom 8. (Oslobađanje od plaćanje sudske takse) Administrativnog uputstva, predviđena je mogućnost oslobađanja od plaćanja sudske takse, između ostalog i za lica u teškom ekonomskom stanju, ako plaćanje takse neposredno ugrožava njegovu egzistenciju, odnosno egzistenciju članova njegovog domaćinstva. Prema stavu 3 člana 8. Administrativnog uputstva, lica trebaju da obezbede dokaze da primaju socijalnu pomoć od Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu. Stoga, teret odgovornosti za obezbeđivanje dokaza i dokazivanje teškog ekonomskog stanja za plaćanje sudske takse pada na stranke U konkretnom slučaju, podnosilac zahteva, sem obaveštenja da je penzioner i da ostvaruje niske finansijske prihode u vrednosti od 198.00 evra, nije izneo dokaze pred Žalbenim većem kako to zahteva Administrativno uputstvo. Iz tih razloga, Žalbeno veće je ocenilo da podnosilac zahteva nije dostavio dokaze u vezi sa zahtevom o neplaćanju sudske takse i smatrao je da je njegova žalba povučena.

42. Sud ističe da nije njegova dužnost da utvrđuje da li je podnosilac zahteva bio u teškom ekonomskom stanju i da se oslobodi od plaćanja sudske takse. U nadležnosti redovnih sudova je da daju procene u pogledu ekonomske situacije stranaka i njihovog eventualnog oslobađanja od plaćanja. Ono što je važno za Sud je da je Žalbeno veće postupilo u skladu sa zakonskim odredbama u pogledu plaćanja sudske takse; tretiralo je zahtev podnosioca zahteva za oslobađanje od plaćanja sudske takse i pružilo je mogućnost da dokaže njegovo teško ekonomsko stanje.
43. Sud nalazi da tvrdnje podnosioca zahteva u vezi sa povredama člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a, u pogledu neplaćanja sudske takse, spadaju u navode „sa odsustvom očigledne ili evidentne povrede“, te se stoga moraju odbiti kao očigledno neosnovane.

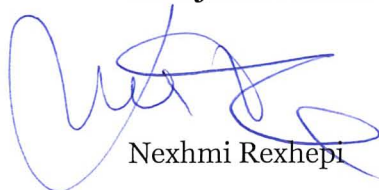
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članovima 113.1 i 113.7 Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i u skladu sa pravilima 34. (2) i 48. (1) (b) Poslovnika o radu, dana 17. jula 2024. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama i, u skladu sa članom 20.4 Zakona, isto objavi u Službenom listu;
- III. Ovo rešenje odluka stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom listu Republike Kosova, u skladu sa stavom 5 člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Nexhmi Rexhepi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani